

После завршетка последњих разговора у Бриселу (19. јули) председник Србије личио је на покислог голуба. Не знам да ли је глумио или само личио, али свеједно. Опсесивно је цитирао и парафразирао Куртија и несвесно оставио утисак да је овај, иако као негативац, био главна звезда догађаја. А пре разговора је изјавио да ће наставак дијалога са Приштином довести нове инвеститоре (Политика, 17. јули). Као да је пошао да закључује уговоре са инвеститорима, а не на разговор са Куртијем. Пред сам полазак, подсетио нас је на пословично – биће тешко и не надам се ничему.

Пред сам полазак у Брисел, Вучић нас је подсетио на пословично – биће тешко и не надам се ничему

Ако се на разговор са косметским Албанцима, који су извршили насилну сецесију покрајине, иде са оваквим порукама јавности, онда је претпоставка главног домаћег преговарача да је ова јавност већ скувана. И стварно, реакција свих медија – владиних и опозиционих подједнако – била је најпре веровање у председникову тезу о пропалој рунди, а потом, на вишем коментаторском нивоу – жаљење због тога. Шта би онда била одржива претпоставка о евентуалној успешности разговора? Да ли: стране су се приближиле крајњем циљу, признању „Косова“ од стране Србије.

Добро је што смо још над понором

Пише: Слободан Самарџић
понедељак, 26 јул 2021 01:39

